

Andragende, der er omtalt i Betænkningen Nr. 10. Det er et Andragende fra forhenværende Slotsforvalter, Kaptain Suell, hvori denne andrager dels om at erholde de ham tillagte Bentpenge forhøiede, dels paa at faa en Erstatning, fordi man forrige Aar har frataget ham den saakaldte Hundehave ved Frederiksberg Slot, som han for et Tidrum af 15 Aar havde leiet af Indenrigsministeren. Hvad angaar den første Del af Andragendet, nemlig om Forhøielse af Bentpenge, da har jeg allerede ved denne Sags 1ste Behandling udtalt mig derom og yttret, at Udvalget ikke kunde indlade sig paa denne Del af Andragendet, da dels Udvalget ikke kunde skjønne, at der var foregaaet nogen Feil ved Bentpengenes Beregning, og dels under alle Omstændigheder jo Domstolenes Ret stod Andrageren aaben. Hvad derimod den anden Del af Andragendet angaar, skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til Betænkningen, kun fremhæve, at da Indenrigsministeriet i Begyndelsen af 1869 havde leiet Kaptain Suell en Del af Hundehaven paa meget billige Vilkaar, nemlig for 50 Rd. aarlig, og senere hen i August 1869 havde samtykket i, at han til Glevskolen udleiede den for 200 Rd. om Aaret, saa forekommer det Udvalget klart, at der derved for Andrageren var opnaaet temmelig sikker Udfigt til i en Række af Aar at have en Indtægt af 150 Rd. aarlig af denne Have. Smid- lertid vil det maasse være i ærede Medlemmers Grindring, at ved Behandlingen af det indværende Aars Finanslovs fandt man ikke, at der for Rigsdagen kunde være Anledning til at approbere den Kontrakt, der af Kaptain Suell var affluttet med Glevskolen om denne Have, og som Følge deraf kunde dette Leie- maal ikke komme istand. Nu var der i Kontrakten, som Indenrigsministeren havde affluttet med Kaptain Suell, optaget en Klausul om, at naar det Offentliges Interesse og Læve forbedre det, skulde han med et halvt Aars Varjel atter afftaa Haven, og af denne Klausul gjorde nu i Henhold til Begjæringen af Krigsministeriet Indenrigsministeriet Brug, og Kaptain Suell maatte som Følge deraf forrige Aar atter opgive Haven. Det forekommer nu Udvalget, at Billighed i en ikke ringe Grad

taler for, at man giver denne Mand en passende Erstatning for det Tab, der derved er paaført ham. Jeg skal paa Udvalgets Begneslet ikke indlade mig paa at yttre nogen Mening om, hvor stor denne Erstatning passende bør være, men maa overlade det til den ærede Indenrigsminister, hvis Formand i sin Tid har leiet Haven til Kaptain Suell, og som bedst vil være istand til at kunne bedømme Virkningen af den i sin Tid med Kaptain Suell affluttede Kontrakt i Forhold til, hvad der senere i den Retning er passeret. Forsaavidt altsaa Andragendet gaar ud paa at faa tilstaaet en Erstatning for Afstaaelsen af Hundehaven, skal jeg paa Udvalgets Begne anbefale Thinget at henvide dette Andragende til Indenrigsministeren. — Endstillingspunktet Nr. 7 angaar et Andragende fra Møller Dall, Eier af Hjør eller Vargaard Mølle i Heils Sogn paa Grændsen af Sønderjylland. Andrageren fremhæver i sit Andragende de uheldige Følger, som Indførelsen af den danske Lovgivning i de tidligere slesvigske Distrikter har haft for ham. Han fremhæver tillige, at Grændsereguleringen i Henhold til Fredstraktaten ogsaa for hans Vedkommende har haft høist uheldige Virkninger, idet et Distrikt, som tidligere hørte til hans Mølles Dvangsdistrikt, og som, efterat Dvangsretten var ophørt i Slesvig, dog naturlig maatte søge hen til hans Mølle, ved Fastsættelsen af den nye Grændse mellem Nørre- og Sønderjylland, er blevet affaaeret fra hans Mølle og derved, som det let kan tænkes, forhindret fra at benytte den, og medens han saaledes paa den ene Side har tabt en Del af det Distrikt, der tidligere har givet ham Søgning, har Indførelsen, den hurtige Indførelse af den danske Lovgivning i den øvrige Del af hans tidligere Mølle-distrikt haft til Følge, at han har faaet en Konkurrent i ikke stor Afstand fra sin Mølle. Naar nu dertil kommer, at denne Mølles Værdi i Grunden alene bestaar i selve Møllen, og at der saa godt som intet Jordtilliggende er til Eiendommen, saa er det forekommet Udvalget klart, at de Forhold, der siden 1864 ere indtraadte paa Grændsen af Nørrejylland, nødvendigvis maa have haft en uheldig Indflydelse for Andrageren og have paaført ham